

Lliurament de 12.000 signatures al Parlament i al Síndic

Continua la lluita per a salvaguardar el Montseny

La coordinadora per la Salvaguarda del Montseny, va presentar sengles escrits al Parlament de Catalunya i al Síndic de Greuges, en els que es denunciaven la destrossa realitzada al massís del Montseny per part de la companyia F.E.C.S.A. amb motiu de la instal·lació de la línia de molt alta tensió (Sentmenat-Girona) i del ramal Fogars-Sant Celoni.

Juntament amb els dos escrits es varen lliurar als dos organismes un dossier compost per 12.000 signatures d'adhesió a la campanya endegada per la Coordinadora, gran quantitat d'adhesions d'entitats civiques i culturals, així com també la dels Ajuntaments de Sant Celoni, Granollers, Arbúcies i Santa Maria de Palautordera.

En els escrits presentats no sols es denuncia les actuacions de la companyia F.E.C.S.A., sinó que també es denuncia les actuacions fetes per diferents Administracions públiques que han possibilitat l'autorització per la construcció de la línia, entre aquestes hi ha:

-Direcció General d'Indústria i Mines del Departament d'Indústria de la

Generalitat de Catalunya.

-Servei de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona.

-Direcció General del Patrimoni Artístic, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

-Ajuntaments de Campins, Sant Esteve de Palautordera i Fogars de Monclús.

L'escrit adreçat al Parlament, es demana a

aquest organisme:

1.- La creació d'una Comissió de parlamentaris que investigui els fets i delimiti responsabilitats davant l'agressió feta.

2.- Que s'aturin les obres fins que no es realitzin estudis sobre la necessitat real de les dues línies i de les conseqüències de tot ordre (salut de les persones, contaminació atmosfèrica, influències al sistema natural existents, etc.)

3.- Que es realitzi un estudi sobre alternatives existents i es donin solucions tècniques (en el seu cas) que suposin un mínim impacte.

4.- Que es doni un altre caire a la gestió patrimonial de les comarques amb menys centralisme administratiu i un major protagonisme als pobles per participar activament en la forja del seu futur.

L'escrit adreçat al Síndic de Greuges, redactat

amb termes molt semblants acaba demanant la supervisió de les resolucions i informes de les Administracions Públiques que han actuat en aquest afer i es denuncia la vulneració de l'art. 45 de la Constitució Espanyola que disposa que tothom té dret a gaudir d'un medi ambient adequat pel desenvolupament de la persona així com el deure de conservar-lo.

La Coordinadora per la Salvaguarda del Montseny manifesta que la presentació d'aquests escrits és un pas més dins de la campanya endegada, al mateix temps que espera que les Institucions públiques i democràtiques d'aquest país prenguin consciència de la destrossa històrica realitzada en el massís del Montseny, i mostra l'agraïment a les 12.000 persones que han signat i a aquelles entitats que s'han adherit.

● Premi periodístic

L'Ajuntament de Calella ha convocat el primer premi d'articles periodístics «Jaume Ciurana» 1986, per a articles publicats entre l'1 d'agost de 1985 i el 31 de juliol de 1986 que tractin el tema «**productes, tradicions i costums catalans**». Els treballs que optin al premi hauran de ser tramesos fins al mateix 31 de juliol de 1986 a l'Ajuntament de Calella, Plaça de la Constitució, 1, Calella (Maresme), amb la menció: «**Per al Premi Jaume Ciurana**».

● Cuina catalana

Del 2 al 12 de juny es celebra a Granollers un curs de cuina catalana d'estiu. Aquest curs de la cuina d'estiu és el final de la programació de les Quatre Estacions de cuina catalana, que Pep Salsetes ha dut a terme.

● Querrela a un membre del PSC

El batlle de Sant Fost de Campsentelles, **Jaume Font**, independent a les llistes del PSC, ha presentat una querrela per presumptes injúries al jutjat n.º 3 de Granollers contra el secretari de política municipal del PSC (PSC-PSOE) del Vallès Oriental, **Andreu Torcal**. El motiu de la querrela són unes paraules d'un article signat per Torcal a la revista local «Sant Fost Informació», en què referint-se a Font diu d'ell: «**Es va detectar la manca absoluta de personalitat de Jaume Font, falsedat i inmaduresa psíquica**». Torcal parlava a l'article de què ell mai va donar el seu vist-i-plau a la moció de censura que es va realitzar al juny de 1985 contra l'anterior batlle, **Antoni Font**, en contra del que diu **Jaume Font**, de si li va donar el seu suport.

Ha mort el pintor Josep Vilaró

El jove pintor de Granollers ens ha dit adeu-siau. I ho ha fet d'una manera senzilla, com aquell qui no fa res important. Amb la mateixa sinceritat de la seva pintura. Un diumenge al matí se'n va anar. La seva mare i la seva iaia li feien companyia. En **JOVI** va pintar el darrer quadre de la seva vida. La seva pròpia pintura. La més vàlida. Les seves obres no figuraran en els grans catàlegs de la història artística. És una obra senzilla. Però vàlida. Però allò que mai podrà fer cap artista és pintar el quadre de la vida que va pintar el nostre **JOVI**. Ell era la millor obra d'art. La senzilla i suavitat de **Fra Angélico**, la força de **Miquel Angel**, les inquietuds de l'art modern, la

Recordatori de «JOVI»

vivesa del fauistes, els sentiments dels expressionistes, l'endinsament vital del surrealisme i molts d'altres aspectes i qualitats hom hi troba en la pintura vivencial de la seva existència. L'amor a la pintura de **Josep Vilaró** i **Massaquer** és un dens capítol de meditació. En **Josep** vivia

de la pintura. Però en vivia perquè era la seva vida. Les seves obres no li donaven diners. Però sí vivències. I aquest és el punt capital del seu art. En **JOVI** era un jove invàlid. Necessitava dels altres per donar un pas. La natura li havia negat tot allò que normalment té una per-

sona, inclús el moviment. I en **JOVI** estimava la vida. La seva vida tal com era. I aquesta és la lliçó. Un jove que no podia moure's, era lliure. La consciència del seu estat físic va trobar en la pintura, simple i lliure com ell, un diàleg amb ell mateix i amb els altres. En **Josep** en sabia de dialogar. Tenia el cap molt clar. Era intel·ligent i comprenia les coses.

El diumenge, dia 1 de juny, al matí ens va dir adeu-siau. Volia anar com cada any a Lourdes. Va avançar el viatge. Hi ha arribat primer. I ens ha deixat una obra d'art perquè hi meditem: l'exemple de la seva vida.

Joan SALA i VILA